

brugerne og ikke en boldgade, hvor man kan tjene penge på forskellige reklamefif.

Det bliver også hævdet, at det alligevel ikke kan lade sig gøre at standse reklamerne fra udenlandske sendestationer. Og det er klart, at det ikke kun er et spørgsmål om TV 3; det er et spørgsmål om alle de internationale satellitkanaler, og der bliver mange af dem. Der er det vores opfattelse, at man gennem FN skal arbejde for en international konvention om de ting, og dér er det en utrolig dårlig position at stå i, hvis man i sine egne kanaler, dem, man har indflydelse på, har tilladt at sende reklamer for øl og vin, for så er det svært at foreslå, at de skal ud andre steder.

Derfor mener vi ikke blot, at forslaget bør afvises, men det rummer også mange principielle ting, som er utrolig uheldige, og som vi gerne ser taget op i en egentlig mediepolitisk fremover, bl.a. om, hvad det egentlig er, vi har brug for. Og det er altså det modsatte: Det er reel modinformation om produkterne og kampagner imod overforbrug af alkohol og medicin.

Helge Sander (V):

Først vil jeg gerne på forslagsstillernes vegne sige tak for de mange velvillige bemærkninger, der har været om lovforslaget. Det var jo i og for sig også ventet, for vi har arbejdet temmelig seriøst og realistisk med det, synes vi selv. Vi har netop, som hr. Aage Frandsen var inde på, forholdt os til virkeligheden, nemlig den virkelighed, som hersker i medieverdenen – selv om det kan være utrolig vanskeligt, eftersom tingene skifter så hurtigt, således som vi alle oplever det.

Kulturministeren startede med at rose forslaget, og det vil vi selvfølgelig sige mange tak for, men vi havde naturligvis også gerne set, at kulturministeren efterfølgende havde taget den naturlige konsekvens og havde sagt ja til forslaget.

Nu blev det af grunde, som vi fik forklaret, og som nok er politiske, til et nej, og selv om vi ikke kan forstå det, bliver vi nødt til at forstå det og acceptere, at det forholder sig sådan. Men det er jo lidt mærkværdigt, og det må især være mærkværdigt for de mennesker, det rammer ude i samfundet, for indeholdt i lovforslag nr. L 101 er fuldstændig identisk med, hvad kulturministeren selv sagde i oktober måned, bl.a. i dagbladet Politiken – næsten fra ord til andet, bortset fra nogle detaljer.

Når det er ekstraordinært skuffende, at det bliver et nej i dag, er det selvfølgelig, fordi de problemer, som gav anledning til kulturministerens bemærkninger dengang, nemlig faldende markedsandele til TV 2, er problemer, som er blevet endnu større. Vi har så sent som i sidste uge fået nye tal, der viser, at der er en vigende holdning til ugunst for TV 2, og netop derfor burde man jo i dag sige ja til forslaget, således at det kunne nå at blive vedtaget hurtigst muligt.

Noget, som jeg synes er utrolig vigtigt, er netop tidshorisonten. Kulturministeren har jo for nogen tid siden meddelt, at der kommer en større udredning om det fremtidige elektroniske medielandskab, og det er selvfølgelig dette og det licensforlig, vi hørte om i dag, der er baggrunden for regeringens holdning.

Men når vi håbede på, at regeringen ville være med til at gennemføre forslaget nu, var det, fordi vi synes, forslaget er rimelig overskueligt og omhandler et selvstændigt problemkompleks, som meget, meget vanskeligt kan holde til at blive udsat i et år, og det er rent faktisk det, der vil ske: Vi har forstået, at ministeren vil komme med sit oplæg i løbet af foråret, og det betyder, at det så først skal diskuteres, og at der i hvert fald næppe kan komme et lovforslag førend til efteråret, og så kan vi i allerbedste fald håbe på, at det lovforslag, der kan blive vedtaget, kan træde i kraft om et år, altså i januar 1996.

Det synes jeg ikke kulturministeren, regeringen og Folketinget kan være bekendt. Det er ganske enkelt urimeligt over for vores egen landsdækkende kanal, TV 2, fordi den bliver stillet dårligere end de konkurrenter, som der bliver flere og flere af, og derfor synes jeg, regeringen og især kulturministeren burde tænke sig om endnu en gang og overveje, om det er rimeligt over for TV 2 at fastholde de betingelser, der er i dag – når vi nu må erkende, at de er så meget ringere end konkurrenternes!

Det synes jeg er en naturlig ting at forholde sig til, og det synes jeg også man burde gøre i erkendelse af, at vi altså taler om en udsættelse på mindst et år.

I forbindelse med netop den del af hele problemstillingen kunne jeg godt tænke mig at stille kulturministeren to kontante spørgsmål her i dag:

For det første om kulturministeren kan uddybe det, som ministeren i sin indledning sagde om det oplæg, der vil komme fra ministeriet, nemlig helt konkret: Hvornår kommer oplæg-